

تأثیر کودهای زیستی بر شاخص سطح برگ و عملکرد دانه ذرت در شرایط تنش کم آبی

حبیبه امیراحمدی^۱، عبدالمهدی بخشنده^۲، قدرت اله فتحی^۳، عبدالرزاق دانش شهرکی^۴
HN10102480576

چکیده

به منظور بررسی تأثیر کودهای زیستی بر شاخص سطح برگ و عملکرد دانه ذرت سینگل کراس ۲۶۰ در شرایط تنش کم آبی آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل آبیاری پس تبخیر جمعی ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ میلی‌متر از تشتک تبخیر به عنوان فاکتور اصلی و تیمارهای کودی (شیمیایی و زیستی) به عنوان فاکتور فرعی می‌باشد. نتایج نشان داد تیمارهای آزمایشی و اثر متقابل آن‌ها بر شاخص سطح برگ و عملکرد دانه معنی دار گردید. مقایسه میانگین اثر تیمارها گویای این مطلب می‌باشد که بیشترین شاخص سطح برگ و عملکرد به کاربرد ۱۰۰ درصد کود شیمیایی و بعد از آن کاربرد ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود زیستی به صورت سرک تعلق دارد. برش‌دهی اثر تیمارها و نتایج کلی نشان داد که کاربرد کود زیستی از توبرور ۱ به صورت سرک علاوه بر تعدیل تنش کم آبی، آلاینده‌های زیست میحطی ناشی از مصرف کودهای شیمیایی را کاهش داد.

کلمات کلیدی

تنش خشکی، شاخص سطح برگ، عملکرد، کشاورزی پایدار

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان
۲ و ۳. استاد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان
۴. استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد